

Negende Spiritueel Filmfestival De Bilt

Op vrijdag 7 en zaterdag 8 februari 2020 staan onze deuren open voor het inmiddels negende Spiritueel Filmfestival. We kozen voor films uit Nederland (*Blue Bird*), Amerika (*Beautiful Boy*), Japan (*Sweet Bean*) en Libanon (*Capernaum*). Onze invulling van spiritualiteit gaat over wat bepalend is voor ons innerlijke leven, ons in ons diepste raakt. Wij hopen dat onze keuzes dit weergeven. De locatie is de Michaëlkerk, Kerklaan 31, De Bilt. Als altijd is de toegang gratis terwijl wij voor koffie of een drankje een kleine bijdrage vragen. Lees ook op [facebook.com/Spiritueel-Film-Festival-De-Bilt-319012755395764/](https://www.facebook.com/Spiritueel-Film-Festival-De-Bilt-319012755395764/) <<http://www.facebook.com/Spiritueel-Film-Festival-De-Bilt-319012755395764/>.

Vrijdag 7 februari, 10.00 uur.

Blue Bird. Hoe verwerken kinderen dat ze gepest worden? Wat delen kinderen met hun ouders? *Blue Bird* is het verhaal van de twaalfjarige Merel, die gepest wordt maar hier thuis niets over zegt. Het is een herkenbaar verhaal over opgroeien waarin de jonge Merel niet altijd de beste keuzes maakt, maar toch overeind blijft. De film is ook bijzonder vanwege het acteerwerk van de hoofdpersoon. (Regie: Mijke de Jong, 2004)

Vrijdag 7 februari, 14.00 uur.

Beautiful Boy. Hoeveel druk kan een gezin verwerken? Een relaas over het Amerikaanse gezin Sheff waarin de relaties tot het uiterste worden getest als de zoon David langzaam afglijdt naar drugsverslaving, met tussenliggende periodes van hoop en herstel. Vooral de relatie tussen vader Nic en zoon, die zich eigenlijk nooit van elkaar verwijderen, komt goed naar voren. Elk houdt op zijn eigen manier een dagboek bij. Langzaam daagt het besef bij Nic dat hij een onmogelijke keuze moet maken. De film is gebaseerd op een waargebeurd verhaal. (Regie: Felix van Groenigen, 2018).

Vrijdag 7 februari, 19.30 uur.

Sweet Bean. Hoe kiezen we elk voor ons eigen pad? *Sweet Bean* draait om de gebeurtenissen van Sentaro, een verkoper van dorayaki (een Japanse lekkernij) vanuit een piepklein winkeltje in Tokyo, en Wakana, een schoolmeisje dat vaak langs komt. Sentaro's verleden en financiële situatie drukken zwaar op hem. De verkoop van de dorayaki's is maar matig, totdat een gepensioneerd vrouw, Tokue, hem vraagt haar in dienst te nemen. De verkoop neemt in korte tijd een grote vlucht - maar niet voor lang. Ondertussen leert Tokue Senaro na te denken over zichzelf en een weg te vinden die hem beter past. (Regie: Naomi Kawase, 2015).

Zaterdag 8 februari, 19.30 uur.

Capernaum (Capharnaüm, ofwel 'chaos'). Is er hoop voor een kind dat alles tegen heeft? *Capernaum* is het indringende relaas van de jonge Zain, ook in het echte leven een syrische vluchteling. Hij houdt het hoofd maar net boven water in een verwaarloosde wijk van een Libanese stad. Zain's leven verloopt zo slecht dat hij van huis wegloopt, wordt opgepakt en vanuit de gevangenis zijn ouders aanklaagt voor verwaarlozing van hemzelf en zijn broertjes en zusjes. Zicht op een betere toekomst voor Zain zit helemaal in het einde van de film, letterlijk in de laatste seconden. De goed gespeelde rollen in deze film zijn veelal vertolkt door amateurs, de regisseur gaf hen ruimte het verhaal al acterende aan te passen. (Regie: Nadine Labaki, 2018).

